

ספר

אמרי משה

המפואר

שו"ת בענינים עמוקים בהלכה

מאת הגאון הגדול המפורסם

רבי משה סאקאלאווסקי זצ"ל

ר"מ בבריסק דליטא

מהדורה חדשה ומתוקנת

בצירוף מפתח מפורט ע"ס הש"ס

בני ברק תשס"ד לפ"ק

מספר אבל זה לא חשיב כעדים ממש
ובקדושין וגיטין דצריך דוקא עדים לקיים
הדבר ושניהם מודים ל"מ ע"כ ל"מ ג"כ
האנן מהדי, אבל בממון שפיר מהני האנן
מהדי לאסוויי שטרא והרמב"ם מחלק בין
גיטין לקדושין כמש"ל.

(א) ובע"פ המאור הקשה על הרי"ף
דמהני ע"ח לר"א מכתובות

ורף צ"ד בשני שטרות היוצאין ביום אחד
דב ס"ל דיחלקו ושמאל ס"ל שורא
ומפורש שם דרב ס"ל כר"מ דעת"כ וע"כ
שניהם זוכין באהה ושמאל ס"ל כר"א ולמי
שומר תחלה קנה וע"כ אמרי' שורא ואם
יצא דעת"כ גם לר"א הול"ל יחלקו ובמו
ד"מ וע"ז תירץ הרמב"ן (המובא בר"י פי
הגמ' דלר"א גם המסירה כורתת וכשמסר
יחד הוא קונה ע"י המסירה מיד קודם סוף
היום, והא דלא אמרינן דילמא מסר בלא
גיטין כיון דמהני ע"ח וע"י ע"ח שניהם שוין
הגט בסוף והול"ל דיחלקו י"ל דלענין
דמי ממונות מסירה בעל דין כמאה עדים
זכי ועוד דהיינו שורא דאמרינן שרעה
הגט את הראשון והשני הטעה (הייוו
יבטי' ומסר לאחד בע"מ והוא זכה קודם)
וע"ז כתב הר"י דלא נהירא דודאי ר"א
מסירה בעדים בעי, ומסירה בלא עדים לא
הדי דאם הוי קונה בממון למה לא תכרות
הדין, וכתב אה"נ אלא דחיישינן דילמא
צ"ד זייפתיי אי"כ היכא קאמרינן בריש
מלקין דנהי דלא בעי ר"א ע"ח מודה
במדין מחוכו שפסול כלומר דחיישינן
דילמא מסר לה בלא ע"מ, וכי יהיב לה הכי
כ"א מה הדי מסירתו כורתת דכל שנתקיים

בחותמו ליכא למיחש דילמא זייפתיי ואנן
סהדי דיהיב ניהלה כיון שהגט יוצא מתח"י
כשם שאנו מכשירים אותו בלא ע"מ
כשנחתם לשמה ויוצא מתח"י אלא ודאי
מסירה בלא עדים לא מהני מידי עכ"ל ומפני
שראיתי רבים מתלבטים בכנות הרמב"ן
והר"ן נלע"ד לפרש כונתם, דמ"ש הרמב"ן
בתיורוצו הראשון די"ל לענין דיני ממונות
מסירה בע"ד כמאה עדים דמי היינו דס"ל
בתיורוצו זה כשיטת הרמב"ם הנ"ל (אוח א')
דבלא עדים כלל ג"כ מהני בכל שטרי מתנה
ומכר לא ע"ח ולא ע"מ ורק בהודאת נותן
והא דצריך עדים היינו רק משום חשש זיוף
של המקבל, וכשמודה הנותן הוא כמאה
עדים וע"כ בשני שטרות ביום אחד כשמסר
לאחד קונה מיד אף כשמסר בלא ע"מ רק
בע"ח דאף דע"י הע"ח שבשטר אינו זוכה
לר"מ רק מסוף היום וע"כ הדין דיחלקו
כר"מ, היינו רק לר"מ דע"כ צריך ע"ח
(ולר"מ ודאי דלא מהני בלא עדים כהודאת
נן) תן וכמו דל"מ גם ע"מ אף דליכא חשש
זיוף וכמש"ל דס"ל דרק הע"ח כורתים
השטר) ובעינן מוכח מתוכו וע"כ אין קונים
רק מסוף היום, אבל לר"א גם בלא עדים
כלל מהני דמסירת השטר לחוד כורת ועושה
הקנין אף בהודאת נותן לחוד, וע"כ הכא
בשני שטרות ביום אחד ובע"ח, אף דע"י
הע"ח שניהם שוין לזכות רק מסוף היום
אבל בכ"ז זוכה מי שנמסר קודם באותו יום
דלא גרע מאילו לא היי עדים כלל דזוכה ע"י
המסירה, ואך לזה מהני הכא הע"ח דאין
צריך להודאת הנותן דעכ"פ ידעינן מהע"ח
דלא זייף וע"כ אמרי' שורא לר"א דבכל
האופנים שמסר בין בע"מ בין בע"ח זוכה